ΤΟ ΥΠΕΡΟΧΟΤΕΡΟΝ ΤΩΝ ΙΣΤΟΡ. ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΩΝ

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ τοῦ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ

ΤΟ ΓΟΗΤΕΥΤΙΚΟΤΕΡΟΝ ΤΗΣ ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΕΙΟΥ ΕΠΟΧΗΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΙΚΕΙΚΕΙΑΝ ΚΑΙ ΜΕ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Ὁ Φερῶν ἐστάθη σὲ μιὰ δενδροστοιχία ἱτέας; εἰς τὸν πύργον. Περιζλιδωνος ἀπὸ τὴν ἀπιόσφαιραν τῆς μελαγχολίας αὐτῆς; τῆς κατοικίας ἡ ὁποία ἄλλοτε ἦτο τόσον χαρούμενη, ἔλεγεν ἀναφερόμενος σὲ μυστικὸ δράμα ποὺ συνεβαινε κοντὰ τοῦ πύργου ἀπὸ τοὺς τοίχους τοῦ αὐτοκρατορικοῦ πύργου.

— Πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ μένουν κάτι τόσον ἐλίτιμοι ; Πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ θυσιζεται σιὰ φιλόδοξο ὁ θησαυρὸς ὁ περισσὸ τοῦ ἰερῶς τὴν ὁποῖον ἡ φύσι; Ἡ δοκε εἰν' ἀνθρωποι ; ὁ ἔρως! Νὰ ἀγαπᾶς! νὰ ἀγαπᾶσαι!...Λὲν εἶνε ἡ ὑπερόχη εὐτυχία, τὸ μεγαλύτερο ἀπὸ ὅλα τὰ πλούτη;

Ἡ δὲν θὰ ἔκαμνε ἐγὼ διὰ νὰ ξυκαστοτήσω τὸ λατρευτὸ πλάσμα ποὺ ἀγαπῶ!

Ἐὰν μὲ πίστευε ! Ἀ ! μὲ πόση εὐχαρίστηση θὰ ἐγκατέλειπα ἄλα ὅσα ἀτέκτησε μὲ τόσες θυσίες πάνου καὶ δάκρυα! Ἀλλήθεια μέτσοι χιρὶ θὰ ἐγκατέλειπα αὐτὸν τὸνδρο πο τῆς δόσης σὸν ἀστόρον βοεθήρα ποιὰ τὴ θέλησή μου. Θὰ ἔφευγε μὲ αὐτὴν κάτου, μακρυὰ ἀπὸ ὅλα σὲ κάποιο ἤμερο καὶ παράπλευρο κυρφίον, ἄπου θὰ ἔπιζχε χῶρος πορεία πόνο γιὰ μᾶς τοὺς δύο.

«Λαυρεντία! Λαυρεντία! Πόσον γιατμήνη μου. "Ὅτι κι' ἂν κάνεις πάσα σὸ γιὰ μένα ἐγὼ θὰ σὲ κ' γατὸ αἰωνίος ἀφοῦ κάθε μέρα ποὺ περνᾶ καταλαβένω ὅτι σ' ἀ γατῶ ὅλο καὶ περισσότερο.

Μὲ ἀκουγῆ καταλήξεις; ἐξῶλ δεν ἄπό τὸ σπήτιο τοῦ ἐνὸ ἄνωιο σε τὴν ἔμπιστ τοῦ ἐαυτοχρόνος κα θηλοκόπο σπὶ πέσῃ ὁπουδεδόκαιον. "Πεο ἀνάκαιος νὰ πόφερῃ μία λέξη νὰ πάῃ μιὰ χειρονομία.

Πρὸς τὸ δεύτερ μέρος τοῦ πιὸ γιω μία νέα βυθισμένη σὲ βαθύτατο ὀνειροπόλημα πορεφοσῦσε γε μάτη χίρη δεν τὰ μαλλιὰ τῆς ἢ κρίνον ὄμπιο σκαρφὶ ἐπάνω ἀπὸ τὸ πρόσωπό της.

Αὐτὴ δὲν εἶνε ἀνεπληρῶ. Λὲν ἔχει ἀνεγκρίσεις. "Πεο ἡ Λαυρεντία ἡ ὁποία προχωρεῖ μέσα σε ἀτέ ὀνειροπαλήκιά τῆς.

"Ὅταν αὐτὴ ἐλήμπιασε τῆς ἐφῶ νιᾶς μὲ φανὴ ἡ ὁποία ἐλεκενεῖσε τὴς ὅλες τὴς συγκινήσεις;

— Λαυρεντία!

Ἡ νέα ἐστοιμάτησε ἀπίνητοπάνω τὴν ἐπιφάνειν.

"Ἔμεινε σιωπηλή. Καθὼς ἐθρεῦν ἐλεν ὅτι ἡ φαιογνωμία τῆς εἶχε χάσει αὐτὴν τὴν ἀγοιωσὴν ἔκφρα σεν ἡ ὁποία τόσο τὴν εἶχε τρομί ξει κατὰ τὴν τελευταία τοῦς σα νίνησιν ἄτῆρε τὴ θέρρος νὰ τῆς εἰπῆ ἀχρίζων νὰ ἐλπῆῃ:

— Σεῖς...Σεῖς...Ὦδ.

"Ἀλλ' ἡ Λαυρεντία ἐσιόπα πάν τοτε.

Τότε τρέμον ἀπὸ ἀγωνία καὶ ἀπὸ φόβον ἐκεινοθένεσε τὴν φρα σιν:

— Εἶς τὴν ὑστρομὲν τῆς...

"Ἐστιμάτησε. Μία ἀστραπὴ ἀπὸ φωσε ἀπὸ τὰ μάτια τῆς κόσης τοῦ λεοῦ ἡ ὁποία μὲ αὐλιμότῆς ὀφε σὸν τὸ εἶνε;

— Λὲν ἔχω τίποτε νὰ σᾶρεῖπῶ...

"Ἀλλὰ ὁ Φερῶν ἀναπαυτοιόνως ἐ φόνεῖς:

— Λὲν θὰ μὲ συγχωρήσετε λοι πὸν τοτέ;

"Ἠσο τόσο συνεκρινόμενος ὅπτε ἡ Λαυρεντία ταραγμένη ἔχαιμβόνεσε τὸ κεφάλι σὲν νὰ τὴν ἐρωτοῦσε

— Ὁ Ζέυς τὴν ἐπιτιμᾷ τὴ χρο κα τῆς ἐφιθύρισε μὲ ἀπέλεισιον τρυφερότητα.

— Καὶ ὅμως καὶ σεῖς ἐπιχορεύσατε !

Σφαγνιμένη ἡ Λαυρεντία τοῦ εἶπε :

— Ἡ τύχη τὴ ἔφερε νὰ βρεθῶ μὲ τὴ μόρα ἐπάνω σὲ μιὰ γυναῖκα ἡ ὁποία ἐκέφερε...Μοῦ ἐζήτησε νὰ γίνω ἡ σύντροφός της ἡ φίλη τῆς, ἐδέχθηκε ὡς δώρο κεῖμενο τὴν συμπάθεια ἀλλὰ καὶ δώτε ἤθελε νὰ σώσω τὴ ζωὴ τοῦ πατέρα μου.

"Ἐνὸ τὴν ἔφερνε κοντὰ τοῦ ὁ νεαρὸς ἀξιωματικὸς τῆς ἐφιθύρισε.

— Καὶ ἀν τὸν ἀπελευθέρωνα ;

— Τί λέες;

— Ἐὰν κατοῦρωνα νὰ κάψῃ τὴν αὐτοκρατόρα ;

— Αὐτὸ εἶνε ἀδύνατο.

— Γελάσατε.

»Πόσο δὲν τὸν γνωρίζετε, αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον τὸν ὁποῖον καὶ οἱ λεομένους ἀσθενεῖς στρατιῶτοι, πρὸς τοὺς ὁποίους ἡ μέριμνα καὶ ἡ στοργή τῶν κάτω κόσμων ἐκέβε σεν τοῦ Διοκ. Ζυμβ. τοῦ Συλλόγου ὁ πῆρξεν ἀπαράμιλλος.

Κατ' ἀρχὰς ὁ σκοπὸς τοῦ Συλλόγου ἦτο καθαρῶς φιλανθρωπικός. Περιέθαλψε ἀσθενεῖς, ἐρωῆθησε πτωχοὺς, εἰδε γέροντας καὶ περιέθαλψε ὀλικῶς τὸς ἀπόρους ἐκεινογένεις. Ἀκόμη ἐπιστρεφόμενος ἐλεξε καὶ ἐπροκοδότησε δραστικὰ νέας καὶ παρεῖχε ἰατρικὴν βοήθειαν καὶ χρηματικὴν ἐνίσχυσιν εἰς τοὺς ἀπόρους.

Ἀργότερον ὅτε ὅλα τὰ Κράτη ἐνδιεφέρθησαν ζωηρῶς διὰ τὴν πρόοδον τοῦ παιδιοῦ, ἡ «Ἑλληνίς» ἔβρυσε τὴ πρωτοβουλία πάντοτε τὴς ἀκουράστου προέδρου κ. Φλο μένης Ἰασονίδου. τὸν Παιδικὸν Σταθμὸν, εἰς τὸν ὁποῖον ἐφρόντισαν τροφὴν καὶ περίθαλψιν τὰ ἄπορα παιδάκια τῶν ἐργαζομένων γυναικῶν.

Αἱ κυρίαι τοῦ Δικτικητ. Συμβουλίου εἶναι ἐπὶ κεφαλῆς πάντοτε τὴν ἀκούραστον Πρόεδρον, ἀθόυσῶς καὶ χωρὶς ἐπιδιεξέις ἔχουν ἐπιδοθῆσει ἐξαιρετικοῦ ζήλου καὶ ἐνδιαφέρον εἰς τὴν ἀνατρφὴν τῶν παιδιῶν. Ἀρκοῦμαι νὰ ἀναφέρω τὴν ἐπιτυχὴ ἐκδρομὴν τῶν ἀπόρων παιδιῶν. ἀρκοῦμαι νὰ ἀναφέρω τὴν ἱκανοποίησιν ποὺ προσφέρει μία εὐεργετικὴ φιλανθρωπος δρᾶσις.

Εἰς τὴν δραστηριότητα τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖται ἀπὸ κυρίας τῆς ἀνωτέρας κοινωνίας μας δόθεν ἐπιτυχίας τοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ ἀπὸ εἰσπράξεις ἐράνων, χορῶν καὶ ἐορτῶν ἀλλὰ καὶ ἐπιχορηγήσεις τοῦ Δήμου καὶ τοῦ Κράτους.

Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους αἱ ἀξιέπαινοι κυρίαι ἐχκαινίσαιαν τὸν παιδικὸν ἐξοχῶν. ὅπου τὰ ἄπορα παιδάκια διέρχονται τὰς καλοκαιριὰς ἡμέρας τοῦ θέρους, εἰς τὰ ὁρεσκρὰ ἀκρογιαλίας τῆς Μαρωνείας. σὺνο ξεύρεινα ἐπὶ τῆς μάνης τοῦ Ἰ. Ἀθανασίου. Φίλ.

"Ἤδη μετὰ τὴν χαραχθεῖσαν τὸ λευταίας ὑπὸ τῆς παρούσης Κυβερνήσεως ἐνιαίαν ἐκλαϊκοπαιδεύσεως ἡ ὁποία θεμελιώνεται ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἀναλαμβάνει τοὺς Παιδικοὺς Σταθμοὺς καὶ ἐπιμελεῖται διὰ τὴν περὶ ἀνθρωπ. τῶν ἀπόρων, ὁ Σύλλογος τῆς «Ροδόπης» ἀνακοινοφεζόμενος ἐκ τῆς ἀφειρέσεως τῆς φροντίδος τοῦ Παιδ. Σταθμοῦ, Εἰμεθα βέβαιοι ὁ τι θὰ ἀσκήσωσιν τὴν ἀπαιτουμένην ζήλου εἰς τὴν ὀρχικὴν χαραχθεῖσαν ἐπ' αὐτοῦ γραμμὴν τῆς περιθάλψεως καὶ ἀνακουφίσεως τῶν πασχόντων συνανθρώπων τῆς Πατρίδος ἀναλαμβάνοντες τὴν ὑπὸ ἐπ' αὐτοῦ τὴν ἐνα ἀνθρωπιστικὸν ἔργον καὶ τὴν ἀνὰ χεῖρας τὴν πόλιν μας ἤτις ὡς πρὸς νεφάδιον, θεωρεῖ ἀσκόνημα τὴν ὑ ἀνεφέρθεν ἔργον Συλλόγων ὡς ὁ τῆς «Ροδόπης».

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΗΣ

Η ΖΩΗ ΕΛΩ ΚΙ' ΑΛΛΟΥ

'Επ' εὐκαιρία τῆς ἐπετείου του

Ἡ φιλανθρωπικὴ δρᾶσις Κῶν Κομοτηνῆς ἡ «Ροδόπη»

ΚΟΜΟΤΗΝΗ Δεκέμβριος (ποδάν-ταραπιτιὸ ἰαρ).— Ἡ Κομοτηνὴ ἀν κοὶ εἶς ποιὸ ἐπίτεδα ἐστὶν τῶν λοιπῶν γειτονικῶν πόλεων, εἰς τὸ κεφάλαιον τῆς φιλανθρωπίας δικαίως δυναται νὰ καυχᾶται ὅτι κατέχει τὰ πρωτεῖα.

Ὁ γυναικεῖος ἰδίως κόσμος αὐτῆς ἠνώησε πρώτος τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπανοικοδομήσεως ἀπογόνων ἀπόρων οἰκογενειῶν ἀναφ ἐπιφῆρ στηρίξας πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτῆς.

Ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐκιτεργοῦν εἰς τὴν πόλιν μας δύο φιλανθρωπικὰ Σωματεῖα. Ἡ «Ροδόπη» ἤτις κοὶ ἀπαρθεῖσα ζωὴν περισσοτέρων ἐτῶν καὶ ἡ «Ἐλπὶς τῶν Ἀφῶν» ἤτις ἐφαμὴ αὐτὰ Σωματεῖα ἔχουν νὰ ἐπιδεῖξουν ἀξιόλογα δράσιν, ἤτις ἀμιλοῦμενέως τιμᾶξιεστέρας τῆς πόλιν μας.

Εἰς τὴν παροῦσαν περίγραφὴν ὁπ περιορισθῶμεν νὰ ἐξετάσωμεν συνοπτικῶς τὴν ἔρευν καὶ λειτουργίαν τοῦ ἑνὸς ἐκ τούτων, τῆς «Ροδόπης», λυμβάνοντες ἀφορμὴν ἀπὸ τὸν ἑορτασμὸν τῆς ἐπετείου τῆς ἱδρύσεώς του.

***

Ἡ κοινωνία τῆς Κομοτινῆς πρόσφωμε ἔσπευσε νὰ τιμήσῃ διὰ τῆς παρουσίας της τὴν ἑορτὴν τοῦ Συλλόγου. διὰ νὰ ἐκδηλώσῃ ἐπὶ μᾶλλον εἰδικὴ φορὰν τὴν μεγάλην ἐκτίμησιν ποὺ τρέφει εἰς αὐτόν.

Αἱ ἀνωφρασεις κυρίαι μὲ ζωηρασιμένον τὸ ἀτσθημα τῆς ἱκανοποιήσεως ἐπεδέχετο πρόθυμα τοὺς προσκρρσνι ἑνοὺς. Πορέσιτ ἡ ἐκλεκτότερα μερὶς καὶ αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως.

Εἰς τοὺς τιμῆσαντας τὴν ἑορτὴν προσφέρθη τέϊ-ον.λ.π. ἀνοφωτεῖτα καὶ ἐν μέσω τῆς ἐπικρατούσης εὐθυμίας, ἐγένετο ἡ κλήρωσις τοῦ λαχείου, τὰ δῶρα τοῦ ὁποίου πολλὰ ἐπεστρέφαν εἰς τὸν Σύλλογον ἐπὶ νὰ τὰ διαθέσῃ εἰς τὴν ἀπόρων παιδιῶν, τὰ ὁποῖα ἔχει ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Σύλλογου.

Ἡ ἑορτὴ αὕτη ἐτέλεσεν ἐπὶ ἡμέρον. Ἀνεχώρησαν δὲ πάντες μὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ ἐντυπώσουν.

Ἡ «Ροδόπη» ἱδρύθη τὴ πρωτοβόλ λία τῆς κυριοπαιδιῶν Ι. Ἰασονίδ δοκί Ὀλ. Πάλκα κατὰ τὸ 1920. Εὐθὺς δὲ ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς της ἐπέδειξε ἀξιόλογον ζηλωτυπὴν δρᾶσιν. Δὲν περιορίσθη ἡ «Ροδόπη» μόνον εἰς τὴν πταῖξιν ἀφῶν τῶν ἀπόρων τῆς πόλεως, ἀλλ' ἐπεξέτεινε τὴν δρᾶσιν αὐτῆς καὶ μακρὰν τῶν συνόρων τῆς Κομοτηνῆς. Κατὰ τὸν τελευταῖον πολέμον ἡ «Ροδόπη» ἔδν ἐλησιόνησε εὔτε τὰ μα χόμενα ὁρμὴν σταφὲν ἐπάνω ἀπὸ τὰ πρόσωπά τῆς.

Αὐτὴ δὲν εἶνε ἀνεπληρῶ. Λὲν ἔχει ἀνεγκρίσεις. "Πεο ἡ Λαυρεντία ἡ ὁποία προχωρεῖ μέσα σε ἀτέ ὀνειροπαλήκιά τῆς.

"Ὅταν αὐτὴ ἐλήμπιασε τῆς ἐφῶ νιᾶς μὲ φανὴ ἡ ὁποία ἐλεκενεῖσε τὴς ὅλες τὴς συγκινήσεις;

— Λαυρεντία!

Ἡ νέα ἐστοιμάτησε ἀπίνητοπάνω τὴν ἐπιφάνειν.

"Ἔμεινε σιωπηλή. Καθὼς ἐθρεῦν ἐλεν ὅτι ἡ φαιογνωμία τῆς εἶχε χάσει αὐτὴν τὴν ἀγοιωσὴν ἔκφρα σεν ἡ ὁποία τόσο τὴν εἶχε τρομί ξει κατὰ τὴν τελευταία τοῦς σα νίνησιν ἄτῆρε τὴ θέρρος νὰ τῆς εἰπῆ ἀχρίζων νὰ ἐλπῆῃ:

— Σεῖς...Σεῖς...Ὦδ.

"Ἀλλ' ἡ Λαυρεντία ἐσιόπα πάν τοτε.

Τότε τρέμον ἀπὸ ἀγωνία καὶ ἀπὸ φόβον ἐκεινοθένεσε τὴν φρα σιν:

— Εἶς τὴν ὑστρομὲν τῆς...

"Ἐστιμάτησε. Μία ἀστραπὴ ἀπὸ φωσε ἀπὸ τὰ μάτια τῆς κόσης τοῦ λεοῦ ἡ ὁποία μὲ αὐλιμότῆς ὀφε σὸν τὸ εἶνε;

— Λὲν ἔχω τίποτε νὰ σᾶρεῖπῶ...

"Ἀλλὰ ὁ Φερῶν ἀναπαυτοιόνως ἐ φόνεῖς:

— Λὲν θὰ μὲ συγχωρήσετε λοι πὸν τοτέ;

"Ἠσο τόσο συνεκρινόμενος ὅπτε ἡ Λαυρεντία ταραγμένη ἔχαιμβόνεσε τὸ κεφάλι σὲν νὰ τὴν ἐρωτοῦσε

— Ὁ Ζέυς τὴν ἐπιτιμᾷ τὴ χρο κα τῆς ἐφιθύρισε μὲ ἀπέλεισιον τρυφερότητα.

— Καὶ ὅμως καὶ σεῖς ἐπιχορεύσατε !

Σφαγνιμένη ἡ Λαυρεντία τοῦ εἶπε :

— Ἡ τύχη τὴ ἔφερε νὰ βρεθῶ μὲ τὴ μόρα ἐπάνω σὲ μιὰ γυναῖκα ἡ ὁποία ἐκέφερε...Μοῦ ἐζήτησε νὰ γίνω ἡ σύντροφός της ἡ φίλη τῆς, ἐδέχθηκε ὡς δώρο κεῖμενο τὴν συμπάθεια ἀλλὰ καὶ δώτε ἤθελε νὰ σώσω τὴ ζωὴ τοῦ πατέρα μου.

"Ἐνὸ τὴν ἔφερνε κοντὰ τοῦ ὁ νεαρὸς ἀξιωματικὸς τῆς ἐφιθύρισε.

— Καὶ ἀν τὸν ἀπελευθέρωνα ;

— Τί λέες;

— Ἐὰν κατοῦρωνα νὰ κάψῃ τὴν αὐτοκρατόρα ;

— Αὐτὸ εἶνε ἀδύνατο.

— Γελάσατε.

»Πόσο δὲν τὸν γνωρίζετε, αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον τὸν ὁποῖον καὶ οἱ

ΜΙΚΡΑ ΝΕΑ

ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΥ

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΑΝΕΣΤΗΣ

Τὴν 3 Ἀπριλίου 1937 ἀνοίγεται πόλας της ἡ μεγάλη διεθνὴς ἔκθεσις τῆς Βουλανέστης, ὀργανουμένη ἀπὸ τὴ ἐμπορικὸν καὶ βιομηχανικὸν ἐπιμελητήριον τῆς Βουλανέστης καὶ τὴν ἑνώσαν τῶν μεγάλων βιομηχάνων τῆς Ὀγγαρίας. Ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ἔκθεσιν αὐτὴν ἐξεδήλωσε ἤδη εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Μέχρι τοῦδε ἔδηλῶσε ὅτι συμμετοχὴν εἰς αὐτὴν ἐπισημοῦμος ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Ἀυστρία. Πρόκειται δὲ νὰ δηλώσουν συμμετοχὴν καὶ ἡ Γαλλία, ἡ Ἑλβετία, ἡ Βραζιλία καὶ ἡ νότιος Ἀφρική.

Τὰ Βαλκάνια εἰς τὴν "Ἐκθεσιν τῆς Λειψίας

Ἡ προσεχὴς ἐαρινὴ Ἐμπορικὴ νήγυρις τῆς Λειψίας θ' ἀρχίσῃ τὴν 28 Φεβρουαρίου. Ὡς πληροφορεῖ μεθ. θὰ συμμετάσχουν εἰς αὐτὴν ἐπισήμως, μετὰ πολυπτὴ ἀπουσίαν ἡ Ἑλλὰς, ἡ Γιουγκοσλαβία, ἡ Βουλγαρία καὶ ἡ Ρουμανία δι' ἰδιαιτέρων ἀναπτεράρων. Τὸ ἐνδιαφέρον ἔχουν ἤδη μεσοῦσῃ ἐντὸς τοῦ μεγάλ ρου ἐκθέσεων «Ρίγκ Μέσσεχαους».

Τὰ δύο Τσέπελιν κατὰ τὸ 1936

Καταπληκτικοὶ εἶνε οἱ ἀριθμοὶ ποὺ ἐδημοσιεύθησαν ἐσχάτως διὰ τὰ ὑπερκοφέναντα ταξίδια τῶν δύο ἀερομεταφορικῶν γιγαντοειδῶν τοῦ ἀέρος, τοῦ «Γκόφ Τσέπελιν» καὶ τοῦ νεαροῦ ἀδελφοῦ του «Λύδια» ποὺ ἐκτελοῦν τὰ ὁπῶν παρεδόθησαν πρὸ τ.νὸς ἐτῶν τὸν χειμερινὸν τῶν ὁπνον στὰ κολοσσιαῖα ἐπιβατεγὰ των τῆς ἀβραγκοφόρτης καὶ τοῦ Φρειβοῦργκφαι. Ἐκσατὰ τὸν Τσέπε λιν ἔκεμε, κατὰ τὸ ἔτος 1936, ταξίδια μήκους 300.000 χιλιομέτρων περίπου, χώρις τὸ παρσιμκρὸν ἐν σεύχομα ἡ σοβαρὰν ἀνάγκη τοῦ ἀλλὰ καὶ ἐπιτυχοῦ ἐπιβάτου ἀκρίβειαν καὶ αἱ πρωτοφανῆ ἀκρίβειαν εἰς τὰς ἡμέρας καὶ ὥρας τῶν ἀπογειώσεων καὶ προγνώσεων. Τὸ «Γκόφ Τσέπελιν» ἐφίσκετο εἰς τὸν ἀέρα κατὰ τὰ 66 ἑκατοστὰ τοῦ συνολικοῦ χρόνου λειτουργίας, τὸ δὲ μεγαλύτερον ἀέρόπλοιον «Λύδια» πουργκ» κατὰ 56 ἑκατοστὰ τοῦ χρόνου.

"Ἐγνωσαν ἐν ὅλω 20 ταξίδια εἰς τὴν Νότιον Ἀμερικὴν (ἐκ τούτων τὰ 7 ὑπὸ τοῦ «Λύνδειμπουργκ», μετὰ τὸ Μαΐου καὶ Ὀκτωβρίου, καὶ 10 πλοηγεῖσαν τοῦ Γκόφ. Ἐπιπλέον δύο ρείου Ἀτλαντικὸ εἰς τὴν Βόρειον Ἀμερικὴν (Ν. Ὑόρκην).

Οἱ τοιαῦτοι χρόνοι, ποὺ ἐπετεύχθησαν, εἶνε: τὰ τὴν γραμμὴν Φραγκφόρτης—Ρίου Ἰανεῖρου (10.000 χιλ.) 83 ὡσαι, διὰ τὴν γραμμὴν Λέηρχαστ (Βαυ. Ἀνιμρὴ)—Ρίο Ἰανεῖρου (8.000 χιλ.) 82 ὡσαι μόνον! Τὸ «Γκόφ Τσέπελιν» ἔχει 20 θέσεις ἐπιβατῶν, ὁ «Λύνδειμπουργκ» εἶχεν ἀρχικῶς 50, ἀλλὰ ἐκεῖ τὰ ἔχουν τὰ 72 θέσεις.

Ἐνὼ κατὰ τὰ 1925 εἶχον μεταφερθῆ (μὲ τὸ Ἐν Τσέπελιν) 840 ἐπιβάται, ἐφέτος μετεφέρθησαν (μὲ τὰ δύο ἀερόκκφαρ) 3530 ἐπιβάται. 71. μετεφέρθησαν ταχυδρομεῖα καὶ ἐμπορεύματα βάρους ὁλικοῦ 9300 χιλιογράμμων, ἐφέτος ὅμως 30.000 περίπου χιλιογράμμων. Ἐν τῷ μεταξὺ κατασκευζεται καὶ τὸ τρίτον Τσέπελιν, ἐμοιου πρὸς τὸν «Λύνδειμπουργκ» καὶ φέρον τὸν ἀριθμὸν «Ἐ. Ζ. 130».

Ἡ πρώτη γυναῖκα στὴν Ἀκαδημίαν Γερμαν. Δικαίου

Ἡ ἀρχηγὸς ὅλων τῶν Γερμανικῶν νομικῶν Γερμανῶν Σόλτζ-Κλίνκ ἐξελέχη μέλος τοῦ προεδρεῖου τῆς Ἀκαδημίας Γερμανικοῦ Δικαίου. Εἶνε ἡ πρώτη γυναῖκα ποὺ εἰσέρχεται εἰς τὴν Ἀκαδημίαν αὐτήν. Θ' ἀσχοληθῇ ἐιδικῶς μὲ τὰ γυναικεῖα νομικὰ ζητήματα εἰς τὸ Τρίτο Ράϊχ.

Τὸ ὑψηλότερον γκαράζ τῆς Εὐρώπης

Στὸ Βερολῖνον ὑπάρχει ἕνα γκαράζ μέγαρον μὲ ὀκτὼ ὀρόφους καὶ μὲ ἕνὸ ἐσωτερικὸς περιστρόφιον ὑψηφορικοῦς «δρόμου». Ἔνα ἀκόμη ἄνοδον καὶ ἕνα διὰ τὴν κάθοδον. Τὰ αὐτοκίνητα ἀνέρχονται ἐ ἀνεβαίνουν ἀνεβαίνοντας καὶ μὲ μεγάλην εὐκολίαν καὶ ταχύτητα ἕως τὸν ἀνώτατον ὅροφον τοῦ κτιρίου. Τὸ «γκαράζ» αὐτὸ ἐπεκτείνεται ἢ ἔχει τὴ δυνατότητα νὰ ἀπόλυον τὸ πανέν ἕως 500 αὐτοκινήτων. Θὰ εἶναι τότε κατὰ ἕνὸ ὀρόφους ὑψηλότερον ἀπὸ τὸ παρόμοιο γκαράζ τοῦ Παρισιοῦ καὶ τοῦ Λονδίνου, σύνολα δὲ τὸ ὑψηλότερον τῆς Εὐρώπης.

Ἕνα ἑκατομμύριο παιδιὰ συλλέγουν ἐράνους

Ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ἔνα στράτευμα ἀπὸ ἕνα ἑκατομμύριο καλοντυμένα καὶ ἐπιμελῆ παιδιὰ (ἀγόρια καὶ κορίτσια τῆς «Χιτλερικῆς Νεολαίας» ἐμόρφωνε ὁ ὅλη τὴν Γερμανίαν) στοὺς δρόμους καὶ ἀπὸ σπίτι σὲ σπίτι, χρήματα γιὰ τὴν «Χειμερινὴ Βοήθειαν», μοιράζοντα μικρὰ καὶ φτιαχνάρια.

ΔΗΜ. Θ. ΚΡΗΤΙΚΟΣ
ΑΘΟΛΟΓΟΣ ΕΥΜΑΤΟΛΟΓΟΣ
Λεωφόρος Νίκης 53 (25)
25) Δέξεται μ. μ. Τηλ. 37-31

Περίπατοι

Μαζὺ μὲ τοὺς «ἀργκὼ» τὸ τενεκὲ μαχαλᾶ

Ἡ δημιοσγρφικὴ μου πέριεφ ἔφερε τὰ βήματά μου κατὰ τὸν Τενεκὲ Μαχαλὰ. Ἐπήγαινα νὰ χαζέψω καὶ νὰ φτρέψω.

Ὁ μεσημεριανὸς ἥλιος, ποὺ ἐπέτοεπε νὰ πάρω ἔνα «ζζζ» σ' ἕνα πα ράμερο καφεουζοπαλεῖο καθισμένος νὰ ἀκουσῶ ἕμπορο ἀπὸ τὸ πανέρι μου ἀκρίβεια ποὺ ἐοτέ γαζε τὸ μαγάζι.

Μέσα στὸ μαγαζὶ σ' ἕνα τραπε ζάκι, κοῦπτο ἀκούστε ἕνὸ ἀγόρι νὰ γιὰ νὰ στηρίζεται ἐπειδὴ τοῦ ἔλειπε τὸ ἕνα πόδι, τρία κουβαρία σιέκα ἄτομα τυλιγμένα σὲ πολὺ μεγάλα ἐπιβλητικὰ ἐπιβλητικὰ χρώματα νὰ καταχθόνιες φάτσες, ἀκρυφκοκρυβέντιαζαν.

Οἱ σκιωλοτές τους, οἱ χαιρονοιεί ες τους, καὶ κάποιοι ἀκόμα τὸ βλα στήμες τους, ποὺ φθάνανε σ' ἀπὶ μου ἐπίγνων τὴν περιέργειά μου νὰ μάθω, ποὺ ἦτο τὸ σοβαρὸ θέμα ποὺ ἀπασχολοῦσε τὸ παρέα. Ἐτέντωσα τ' ὠτιά μου, καὶ χωρὶς νὰ γίνω ἀντιληπτός, σὰν μηχανὴ μικροφόνου, ἄρπαξα τὸν ἑξῆς διάλογο.

— Δὲν ἔχει χαῖρι κι' αὐτὴ ἡ δου λιά.... (ἡ πούτσς).

— Μὴ ἀστεῖ ἐξεφούτωσαν οἱ μαυρ-γάτοι... (ἡ δεύτερος).

— Ἂν δὲν γενάτανε αὐτὴ ἡ φαρισκοτάρα ἡ φέτα ἡ δουλειάμας δουλειὰ μας... (ἡ τρίτος).

— Ὅσο καὶ ἂν ἔχει κρίση..., κλέπα, γέμισε τὸ κατσαπάτι, φέρε καὶ μεζὲ φτιάσιε. Ποῦ λές, καὶ σε ἀπὸ τὴν κρίση θὰ γεμίζομε ἕνα χαρ τί.

— Τί εἶναι μωρὲ ἔνα χαρτὶ σήμε ρα; τὶ θὰ προτεκάμῃς; μωρὲ τὴν ἄτιμη τὴ γκόμενά μου; ἐγὼ εἶμαι ἕ γο ἐφευντμένο τὸ χαρτί, μοῦ τὸ πετόει κατάμυστρα καὶ μοῦ κάνει σκηνοβάσεις, τί νὰ τοῦ πῆς;

— Ἄκαε μωρὲ Μιχαλάκη καλύτε ρα νὰ μὴ μοῦ ἔβαναβες τέτοια με ράκια, θαρρεῖς πὼς κουβεντιάζουν ἕνα ἀγόρι ἀπὸ τὴ Μπεζεστένη; ἕνας ἀπὸ ἐμᾶς θὰ σοῦ λέει κάτσε μέ σσα στὴ φέτα.

Τὸ ἕνὸ μὲ πωρὲ ξγὸ ἀνεῖ μέσα στὰ σαράβολο: Τί νὰ κάνω τὰ φλ καὶ τὰ κομμῆ; κατσαπάτα; σὲ ἀλογάκι, Γκόμενα τὸ κατσ σου γα ρίδα. Πρέζα πίστα Ζωὴ μωρὲ ἐγὼ δέρσια εἶν' αὐτὴ!

—Αὐὸ φορεῖς τὶ ἐβοιήθηαν οἱ μαυ ρόγατοι τοῦ Ἀλιπαρμπᾶ;

—Δὲν μποροῦμε νὰ ζήσομε, νὰ πᾶς στὰ χωριά; καὶ ἐκεῖ ἔχουνε φτώχεια, ποὺ νὰ πᾶς τὴ σήμερο ἡ ἡμέρα;

—Ἀναποδιές Γιάγκο πὼ νὰ πᾶ ρη ὁ διάβολος, αὐτὴ τὴ Φέτα ποὺ μᾶς κατασάπισε τὸ δουλειά μας.

Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ ἑκατοσταράκι ἐ τελείωσε καὶ ἄλλο ἤρχετο στὴ θέ σή του.

Ἐκάλεσα τὸν κάπελα νὰ πληρώσ σω τὸ ποτό μου ἀφίνων γερὸ δό ρο γιὰ τὸ ζητήσω. πληροφορίες.

Πλὰ ἀρφχμὴ τοῦ τοῦ ὅρκισα ἡτον ἀρκετὸ ποσὸ γιὰ νὰ μάθω δυὸ ἐ χρειοζόμουν.

—Γιὰ πές μου καλὸ παιδί, τί πράγμα εἶνε τὰ ὑποκείμενα ποὺ ἔχουν πιάσει τὸ παράδυμο;

—Αὐτὸ ἀφεντικὸ εἶνε ζητιάνοι καὶ μαζεύονται ἐδῶ τσετικὰ νὰ κα ρίξουν τὸ ρυπ τους, τὰ βρασδάκια, νὰ ρίξουν τὸ κομάρι καὶ ἄμε οἰκονο μήσουν μαυραλοιμὴ γὰ τραβήξουν κανένα ναργιλὲ.

—Ἐφαρμάτα παιδί μου εὐχαρι στῶ. "Ἐφυγα κατευχαριστημένος γιατὶ ἔμαθα πολὺ πράγματα.

"Ἐφαπτόσθη τελέως καὶ ἐξύγησα τὸ ἀργκὸ τους. Ποῖοι εἶναι μαυρόγατοι, ποῖα εἶναι ἡ φέτα καὶ τὰ διάφορα γλῶσσικὰ του τερτίπια.

Τὰ ἔχουν μὲ τὸν τόπο τοῦ ἀστυνομικοῦ; καὶ μὲ τὴν Φέ τα, τὴν Φιλανθρωπικὴ Ἑταιρεία Θεώρης.

"Ἀλήθεια τὶ ἀνατροφὴ προγραμμάτων καὶ τὶ σχέδια ἐχάλασεν αὐτὴ τὴ Φιλανθρωπικὴ Ἑταιρεία. "Ε νας ὁλόκληρος ὀπόκοσμος ποὺ ἔζοῦ σε ἀπὸ τὴν ἐπιχείρησή ἔγασε τὴ νφρὰ τοῦ.

"Ἀλλὰ ὅπως καὶ ἄλλοτε εἶχα τὴν ἐὐκαιρία νὰ πιστοποιήσω, ἕνας ἀλ λος κόσμος πραγματικὸς ποὺ δὲν ἔχει